Kære Jonas
og kære alle jer, der er her i aften.

Jeg står her som Sofie, som din hustru, og jeg prøver at fatte, at det faktisk er sket.
At vi gik fra et regnvejr ved en sommerkoncert til alt det her.

Jeg kan stadig se dig række din regnjakke frem.
Du sagde ikke meget, bare "du ser ud til at have mere brug for den end jeg."
Det var ikke dramatisk, bare varmt, stille og helt dig.
Jeg frøs mindre den aften, men jeg tror også, jeg begyndte at falde for din måde at være menneske på.

Vores første date på den lille vinbar var overhovedet ikke perfekt.
Vi sad for tæt på køkkenet, og et glas gyngede faretruende nær kanten af bordet.
Men vi talte, som om nogen havde åbnet et vindue – om musik, mærkelige dokumentarer, hvorfor folk altid vælger den næstbedste tapas.
Du lavede tørre jokes, og jeg grinede for højt, og på vejen hjem tænkte jeg: ham der har noget med ro i sig.

Efter to år flyttede vi sammen.
Jeg har aldrig boet med nogen, der så elegant kunne lade som om en umulig Ikea-tegning giver mening.
Du læser ikke manualer, du forhandler med dem.
Når en låge hang skævt, sagde du "det er en karakterfeature", og når min plantearmé muterede i stuen, fandt du logisk plads til både en lænestol og en monstera på én kvadratmeter.

Året efter hentede vi Luna.

Lav din egen personlige tale på bryllupstalehjælp.dk

Hun var lille, forsigtig, og vi var to mennesker, der lærte, at kærlighed også er at gå ud i regn klokken seks om morgenen og stå og dele en lun bolle med en hund, der ikke forstår ugedage.
Du var tålmodig.
Jeg var initiativrig.
Hun opdagede, at hendes familie bager pandekager om søndagen.

Og så sidste efterår, på en klippekyst på Bornholm.
Vandet var skarpt blågråt, og vinden gjorde, at mit hår valgte alle retninger.
Du tog en pause midt i en af dine nysgerrige observationer om granitlag og tid, og pludselig knælede du.
Der var ikke noget stort publikum, bare os, havet og en ring, der glimtede kort i et solhul i skyerne.
Jeg sagde ja, før du nåede din sidste sætning færdig.

Det, jeg elsker ved dig, Jonas, er ikke én stor gestus.
Det er de små, stille ting.
At du altid stiller det ekstra spørgsmål, selv når det handler om mine skøre idéer – “hvad nu, hvis vi maler loftet mørkeblåt?” – og du svarer: “lad os undersøge det.”
At du ved, hvornår man skal sige “skal jeg hakke løgene?” og hvornår man bare skal lægge en hånd på min ryg.
At du kan sige “den var tør” om din egen joke og få alle til at grine endnu mere.

Jeg elsker vores søndags-cykelture, også når det småregner, og du kører bag mig, som om du er min personlige bagagevogn.
Jeg elsker, når vi laver pasta, og der ender mel på hunden og på min næse, og du insisterer på, at det er en del af opskriften.
Jeg elsker brætspilsaftener med venner, hvor vi præsterer at være både konkurrencemennesker og gode værter, og du stadig prøver at lade andre vinde – mislykket, men nobelt.
Og jeg elsker vores små flugter til kysten, hvor vi koger kaffe på et vindblæst trangia og lader som om, vi ikke fryser, fordi vi har hinanden.

Lav din egen personlige tale på bryllupstalehjalp.dk

Hvis jeg skal sige noget om os to, så er det, at vi er hinandens balance.
Jeg sætter ting i gang, du holder trådene.
Jeg er kreativ kaos, du er tålmodig ro.
Og midt imellem finder vi den slags kærlighed, man kan bo i.

Jeg lover dig, at jeg bliver ved med at være nysgerrig efter dig.
At jeg bliver ved med at spørge ind, også til de små detaljer, som ingen andre lægger mærke til.
At jeg vil passe på dit vilde, stille hjerte, og at jeg vil give dig plads – til at tænke, til at tale, til at lave pasta, til at holde pause.
Jeg lover at vælge os – i hverdagene, når vasketøjet vinder, og i festdagene, når vi ligner os selv i pænere tøj.

Til jer, der er her, familie og venner:
Tak fordi I har formet os.
Tak for søndagsmiddage, flyttekasser, hundelufteture, grin og ærlige råd.
I er vores landskab, og vi kan ikke forestille os en bedre udsigt.

Jonas, du gjorde mig tryg allerede den aften med regnjakken.
Du gør mig modig hver dag siden.

Så nu
vil jeg gerne bede jer alle sammen
om at løfte jeres glas.

For Jonas, min mand.
For os, der vælger hinanden i sol og i skybrud.
For kærlighed, der smager af hjemmelavet pasta og salte kystvinde.

Skål.

Denne tale blev lavet med bryllupstalehjalp.dk.Besvar nogle få spørgsmål og generer din egen personlige tale nu påbryllupstalehjalp.dk

Lav din egen personlige tale på bryllupstalehjalp.dk